

Hittanverseny, 2015

Textusok a Magyar Bibliatársulat Újfordítású Bibliájából (1990)

1-2. osztály (5 szöveg)

● 1. teremtéstörténet – 1Móz 1,1-2,4a

¹Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. ²A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött. ³Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. ⁴Látta Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát Isten a világosságot a sötétségtől. ⁵És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. Így lett este, és lett reggel: első nap. ⁶Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket. ⁷Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt. ⁸Azután elnevezte Isten a boltozatot égnek. Így lett este, és lett reggel: második nap. ⁹Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá válják a száraz. És úgy történt. ¹⁰Azután elnevezte Isten a szárazat földnek, az összegyűlt vizeket pedig tengernek nevezte. És látta Isten, hogy ez jó. ¹¹Azután ezt mondta Isten: Növesszen a föld növényeket: fűvet, amely magvakat hoz, gyümölcsfát, amely fajtájának megfelelő gyümölcsöt terem, amelyben magva lesz a földön. És úgy történt. ¹²Hajtott tehát a föld növényeket: fűvet, amely fajtájának megfelelő magvakat hoz, és gyümölcstermő fát, amelynek ugyancsak fajtájának megfelelő magva van. És látta Isten, hogy ez jó. ¹³Így lett este, és lett reggel: harmadik nap. ¹⁴Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknél. ¹⁵Legyenek ezek világító testek az égbolton, hogy világítsanak a földre. És úgy történt. ¹⁶Megalkotta Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjszaka; meg a csillagokat. ¹⁷Az égboltra helyezte őket Isten, hogy világítsanak a földre, ¹⁸és uralkodjanak nappal meg éjszaka, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy ez jó. ¹⁹Így lett este, és lett reggel: negyedik nap. ²⁰Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. ²¹És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle fajta úszó élőlényeket, és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó. ²²Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek meg a tenger vizét; a madár is sokasodjék a földön! ²³Így lett este, és lett reggel: ötödik nap. ²⁴Azután ezt mondta Isten: Hozzon létre a föld különféle fajta élőlényeket: különféle fajta barmokat, csúszómászókat és egyéb földi állatokat. És úgy történt. ²⁵Megalkotta Isten a különféle fajta földi állatokat, a különféle fajta barmokat, meg a föld mindenféle csúszómászóját. És látta Isten, hogy ez jó. ²⁶Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik. ²⁷Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. ²⁸Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! ²⁹Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledetek. ³⁰Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászónak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt. ³¹És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. Így lett este, és lett reggel: hatodik nap.

● 2. teremtéstörténet – 1Móz 2,4b-25

¹Így készült el a menny és a föld és minden seregük. ²A hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után. ³Azután megáldotta és megszentelte Isten a hetedik napot, mivel azon pihent meg Isten egész teremtő és alkotó

munkája után. ⁴Ez a menny és föld teremtésének a története. Amikor az ÚRisten a földet és a mennyet megalkotta, ⁵még semmiféle mezei fű nem volt a földön, és semmiféle mezei növény nem hajtott ki, mert az ÚRisten még nem bocsátott esőt a földre. Ember sem volt, aki a termőföldet megművelje. ⁶Akkor pára szállt fel a földről, és mindenütt átítatta a termőföld felszínét. ⁷Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte orrába. Így lett az ember élőlény. ⁸Ültetett az ÚRisten egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált. ⁹Sarjasztott az ÚRisten a termőföldből mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját. ¹⁰Édenből pedig folyó jött ki a kert megöntözésére, amely onnan szétágazott, és négy ágra szakadt. ¹¹Egyiknek Píson a neve. Ez megkerüli Havíla egész földjét, ahol arany van. ¹²Ennek a földnek az aranya jó. Van ott illatos gyanta és ónixkő. ¹³A második folyónak Gihón a neve. Ez megkerüli Kús egész földjét. ¹⁴A harmadik folyónak Hiddekel a neve. Ez Assúr keleti részén folyik. A negyedik folyó pedig az Eufrátesz. ¹⁵És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze. ¹⁶Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, ¹⁷de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod. ¹⁸Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. ¹⁹Formált tehát az ÚRisten a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember nevezi. ²⁰Így adott az ember nevet minden állatnak, az égi madaraknak és minden mezei élőlénynek, de az emberhez illő segítőtársat nem talált. ²¹Mély álmat bocsátott azért az ÚRisten az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére. ²²Az emberből kivett oldalbordát asszonnyá formálta az ÚRisten, és odavitte az emberhez. ²³Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett. ²⁴Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté. ²⁵Még mindketten mezítelenek voltak: az ember és a felesége; de nem szégyellték magukat.

● Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát – 2Móz 40,34-38

³⁴Ekkor beborította a felhő a kijelentés sátrát, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot. ³⁵És Mózes nem tudott bemenni a kijelentés sátrába, mert rajta nyugodott a felhő, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot. ³⁶Valahányszor fölszállt a felhő a hajlékról, útnak indultak Izráel fiai egész vándorlásuk alatt. ³⁷Ha nem szállt föl a felhő, nem indultak el ők se, amíg föl nem szállt. ³⁸Mert nappal az ÚR felhője volt a hajlékon, éjjel pedig tűz volt rajta. Izráel egész háza látta ezt vándorlása egész idején.

● Az égi csoda – Józs 10,12-15

¹²Amikor az ÚR Izráel fiai kezébe adta az emóriakat, Józsué az ÚRhoz szólt, és ezt mondta Izráel jelenlétében: Nap, maradj veszteg Gibeónban, te is hold, az Ajjálón-völgyben! ¹³És veszteg maradt a nap, megállott a hold is, míg ellenségein bosszút állt a nép. Meg van ez írva a Jásár könyvében. Megállt a nap az ég közepén, nem sietett lenyugodni egy teljes napig. ¹⁴Nem volt ilyen nap sem azelőtt, sem azután, hogy emberi szóra így hallgatott volna az ÚR, mert az ÚR harcolt Izráelért. ¹⁵Azután visszatért Józsué az egész Izráellel a gilgáli táborba.

● Isten gondviselése – Mt 6,25-34

²⁵„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? ²⁶Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem takarnak, és mennyei Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebbek náluk? ²⁷Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy arasznyival is? ²⁸Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, ²⁹de mondom nektek, hogy

Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. ³⁰Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti az Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűeket?” ³¹„Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? ³²Mindezt a pogányok kérdezzétek; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. ³³De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatik nektek. ³⁴Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”

+ igehelyen kívüli kérdések: Az egyházi év felépítése (ünnepek, liturgikus színek)

3-4. osztály (7 szöveg)

- 1. teremtéstörténet – 1Móz 1,1-2,4a
- 2. teremtéstörténet – 1Móz 2,4b-25
- Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát – 2Móz 40,34-38
- Az égi csoda – Józs 10,12-15
- Mindennek rendelt ideje van – Préd 3,1-8

¹Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. ²Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének. ³Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek. ⁴Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak. ⁵Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak. ⁶Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak. ⁷Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek. ⁸Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének.

- Isten gondviselése – Mt 6,25-34
- Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról – Mt 16,21-23

²¹Ettől fogva kezdte el Jézus Krisztus mondani tanítványainak, hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. ²²Péter ekkor magához vonta őt, és feddeni kezdte: „Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled!” ²³Ő pedig megfordult, és így szólt Péterhez: „Távozz tőlem, Sátán, botránkoztatasz engem, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint.”

+ igehelyen kívüli kérdések: Az egyházi év felépítése (ünnepek, liturgikus színek)

5-6. osztály (9 szöveg)

- 1. teremtéstörténet – 1Móz 1,1-2,4a
- 2. teremtéstörténet – 1Móz 2,4b-25
- Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát – 2Móz 40,34-38
- Az égi csoda – Józs 10,12-15
- Mindennek rendelt ideje van... – Préd 3,1-8
- Isten gondviselése – Mt 6,25-34
- Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról – Mt 16,21-23

● Az utolsó ítéletről – Mt 25,31-46

³¹„Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. ³²Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. ³³A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.” ³⁴„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. ³⁵Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, ³⁶mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. ³⁷Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? ³⁸Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? ³⁹Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? ⁴⁰A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg.” ⁴¹„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre. ⁴²Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, ⁴³jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg. ⁴⁴Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked? ⁴⁵Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg. ⁴⁶És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

● Az alkalmas idő – Ef 5,1-17

¹Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, ²és éljétek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékként, az Istennek kedves illatként.” ³Ellenben paráznaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyereszkeskedés még szóba se kerüljön közöttetek, ahogyan ez szentekhez méltó; ⁴se szemérmertlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség: ami nem illik, hanem inkább a hálaadás. ⁵Hiszen jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, tisztátalannak vagy nyereszkeskedőnek, azaz bálványimádónak sincs öröksége a Krisztus és az Isten országában. ⁶Senki meg ne tévesszen titeket üres beszédével, hiszen éppen ezekért sújtja Isten haragja az engedetlenség fiait. ⁷Ne vegyetek tehát részt ezekben. ⁸Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljétek úgy, mint a világosság gyermekei. ⁹A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség. ¹⁰Ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak, ¹¹és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket. ¹²Mert amiket titokban tesznek, azokról még beszélni is szégyen, ¹³de mindaz, amit a világosság leleplez, nyilvánvalóvá lesz. ¹⁴Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világos. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” ¹⁵Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, ¹⁶kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. ¹⁷Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

+ igehelyen kívüli kérdések: Az egyházi év felépítése (ünnepek, liturgikus színek)

7-8. osztály (11 szöveg)

- 1. teremtéstörténet – 1Móz 1,1-2,4a
- 2. teremtéstörténet – 1Móz 2,4b-25
- Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát – 2Móz 40,34-38
- Az égi csoda – Józ 10,12-15
- Mindennek rendelt ideje van – Préd 3,1-8

- Isten gondviselése – Mt 6,25-34
- Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról – Mt 16,21-23
- Az utolsó ítéletről – Mt 25,31-46
- Jézus közeli visszatérését ígéri – Jn 16,16-23a

¹⁶„Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem.” ¹⁷A tanítványai közül egyesek ezt kérdezték egymástól: „Mi az, amit mond nekünk: Egy kis idő, és nem láttok engem, és ismét egy kis idő, és megláttok engem, és ez: Mert én elmegyek az Atyához?” ¹⁸Így szóltak tehát: „Mi az a kis idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit beszél.” ¹⁹Jézus észrevette, hogy meg akarják kérdezni, és ezt mondta nekik: „Arról kérdezősködtök egymás között, hogy ezt mondtam: Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem? ²⁰Bizony, bizony, mondom néktek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok öröme fordul. ²¹Amikor az asszony szül, fájdalma van, mert eljött az ő órája, de amikor megszülte gyermekét, nem emlékszik többé a gyötremre az öröm miatt, hogy ember született a világra. ²²Így most titeket is szomorúság fog el, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: ²³és azon a napon nem kérdeztek értőlem semmit.”

- Az alkalmas idő – Ef 5,15-17
- „Az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.” – 2Pt 3,1-13

¹Ez már a második levél, szeretteim, amelyet hozzátok írok: ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásotokat, ²hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai, és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai. ³Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, ⁴és ezt kérdezzétek: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.” ⁵Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára. ⁶Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult, ⁷a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. ⁸Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szeretteim, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. ⁹Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvessenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. ¹⁰De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnék. ¹¹Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, ¹²akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! ¹³De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik.

+ igehelyen kívüli kérdések: Az egyházi év felépítése (ünnepek, liturgikus színek)